

Fan siden 1990-tallet

Hva får en ordfører og småbarnsmor til å stille opp klokken halv elleve på stasjonen en lørdag morgen i september?

Tekst og foto: Sjur Harby

LØTEN: I god tid før toget ankom, satt Bente Elin Lilleøkseth (Ap) fra Løten og ventet. Med seg hadde hun en hvit plastpose med tre relikvier oppi:

Cd-en *Lobotomizer*, Motorpsychos debutalbum fra 1991, som opprinnelig ble sluppet i et begrenset opplag på vinyl. Lydbildet beskrives som rått. Som cd kom albumet ut i 1992.

Den andre cd-en er *Demon Box*, sluppet som både dobbel-lp og cd i februar 1993. Dette var deres tredje studioalbum.

Den siste hun plukker frem fra posen, er *Timothy's Monster* fra 1994, av Dagbladets Sven Ove Bakke utpekt som bandets viktigste cd. I 2010 skrev han: «I Motorpsycho-katalogen er «TM» ensbetydende med musikalsk bråmodenhet og sjangeråpenhet, det ambisiøse dobbeltalbumet der bandet i alle mulige metaforiske betydninger slo dørene opp på vidt gap.»

– Hvorfor? spør jeg.

– Music never lets you down.

Motorpsycho har hatt evne til å fornye seg og utfordre, samtidig som de er gjenkjennbare. Det er ikke støtt like iørefallende eller umiddelbart, men når du entrer det univer-

«En konsert for folk flest», et bestillingsverk til Olavsfestdagene i år. Motorpsycho foran Steinmeyerorgelet i Nidarosdomen, med Bent Sæther (til v.) og Hans Magnus «Snah» Ryan. Foto: Vegard Eggen, Adresseavisen

set, vet du at det aldri blir kjedelig. De har holdt det gående i 25 år.

Nordgående tog fløyter ved Ådalsbruk stasjon. – Skal jeg si noe? Skal jeg hilse? – Ja, svarer hun. – Og sørg for autografen. På alle tre. Én på hver.

Bente Elin Lilleøkseth: Motorpsycho utfordrer oss